

Legendární rockerka Patti Smith vzpomíná

Americká spisovatelka, básnířka a hudebnice nabízí koláž z mimořádně kreativního života.

Otevřená a křehká

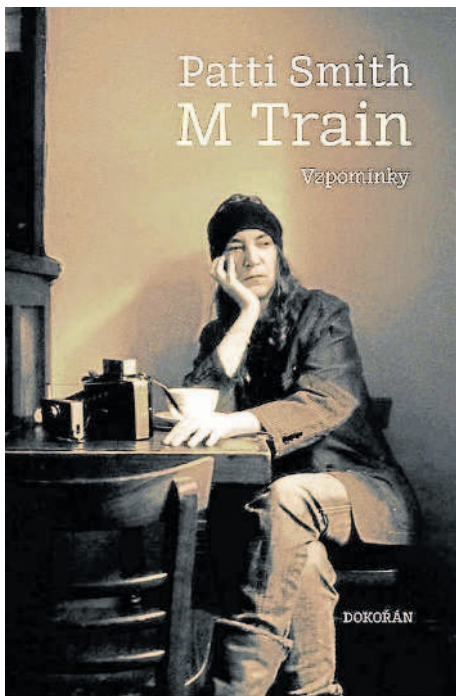
Česko – Na 60 ilustrací a 248 stran má kniha „M Train. Vzpomínky“ (Dokořán, 2016). Titul na pomezí deníku a úvahy navozuje pocit milostného dopisu. Patti Smith je zde sice otevřená a křehká, ale nenechte se mýlit. Nic z toho jí nikterak neubírá na síle.

Publikaci doplňují fotografie všestranné umělkyně, zachycující a dokreslující atmosféru míst, která ovlivnila její tvorbu. Kniha tak nabízí jedinečnou revizi myslí umělce, oddaného svému poslání. Výrazně formoval myšlenkové proudy 20. století.

Kniha autorky slavné knihy Just Kids, hlavní postavy Patti Smith Group, s níž český emigrant Ivan Král točil slavná alba *Horses* (1975) a *Easter* (1978), je ojedinělý autobiografický záznam. Tato odysea vznikala zhruba v letech 2011 – 2013, autorka ji nazvala „automapou svého života“.

Příslivečný vlak vzpomínek „M Train“ se rozjíždí v kavárničce v Greenwich Village, kam Patti Smith každé ráno vyráží na šálek černé kávy. V prozaickém vyprávění se sen plynule mísí se skutečností, minulost s přítomností; Patti zavádí čtenáře na místa, která drží v nejvyšší úctě: do Casa Azul, modrého domu malířky Fridy Kahlo v Mexiku, do Berlína na setkání obskurního společenství polárníků, do zchátralého domu na Rockaway Beach; ten si sama pořídí těsně před tím, než na východní pobřeží udeří ničivý hurikán Sandy; a k hrobům milovaných autorů, Jeana Geneta, Sylvie Plathové, Artura Rimbauda

či Jukia Mišimy. Patti zde vykresluje mozaiku tvůrčích aspirací a inspirací. Textem se proplétají vzpomínky na její život v Michiganu, autorka se poprvé dělí o bolest spojenou se ztrátou manžela, hudebníka Freda Sonica Smithe. Putování po krajínách snových i skutečných ilustruje polaroidovými snímky. Kniha *M Train* je meditací o cestování, detektivních seriálech, literatuře a kávě, ale hlavně intimní a hluboce působivou sondou do vnitřního světa jedné z nejvýznamnějších umělkyň současnosti.

Sama autorka vzpomíná: „Můj otec se narodil ve stínu ocelárny v Bethlehemu za zvuku polední píšťaly. Byl zrozen v určenou hodinu, podle Nietzscheho, kdy je některým jedincům poskytnuta schopnost porozumět záhadě věčného opakování věcí. Jeho mysl byla nádherná. Jako by všechny filozofie světa vnímal se stejnou vahou, stejným úžasem. Kdyby mohl člověk vnímat celý vesmír, stala by se možnost jeho existence hmatatelnou...“

Náš otec obsluhující tkalcovský stav věčného návratu. Naše matka, kráčející směrem k ráji...“ (dts)